

Publicerad 2011-03-19 16:00 av Magnus P.

Demoner från förr.

Amfetamin

Jag minns ganska tydligt den dagen.

Det har snart gått 15 år sedan dess.

Svårt att tro att det en gång var så.

Jag var osäker och rädd för det mesta.

Ständigt på jakt att få höra att jag var bra.

Med ett inre som skrek att jag var dålig.

Allt kunde slutat där den kvällen.

Jag minns hur vi smög in på toaletten.

Full och odräglig som vanligt var jag.

Pulvret dök upp som utlovat, pengar bytte händer.

Jag ville inte men tog min del ändå.

Vad som hände där efter vill jag inte berätta.

Det var inget trevligt som du säkert kan förstå.

Sen ser jag hur han kom rusande med kniven.

Han tänkte hugga ner mig på stört.

Vansinnet lös i hans ögon.

Jag fick springa runt bordet för livet.

Som tur var mina kompisar inte lika borta som jag.

En evighet senare efter tumultartade diskussioner kunde de få betala mig fri till sist.

Vad som hände mer sen den kvällen, har jag ingen aning om än idag.

Sen dagen efter gick vi promenaden.

Ut med hunden för att röka och snacka om kvällen innan.

Med en av de som betalade min lejd.

Jag kände mig iakttagen och jagad vart jag än gick.

Osynliga demoner var överallt.

Paranoid och smått galen var jag.

Det var då jag tog det där beslutet.

Aldrig mer amfetamin.

Det har jag hållit fast vid, men demonerna dyker ibland upp än idag...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Magnus P. med Poeter.se id #36605 innehar upphovsrätten